

[Stæhr Johansen.]

teater, må mene, at man må kunne overvinde disse vanskeligheder. Forudsætningen må imidlertid være, at teatret står som et tilbud til så mange som overhovedet muligt. Dette opnås bl. a. ved at give støtten over publikumsorganisationerne. En stadig større del af befolkningen modtager teateroplevelsen over TV, og det er derfor vigtigt, at TV-teatret bliver så ægte, som muligt. Jeg er godt klar over, at eksperter siger, at TV-teatret bør produceres specielt for dette særlige medium, men mon dog ikke udsendelsen af Soldat Svejlk for nylig fra det kgl. teater overbeviste mange om betydningen af at sende direkte fra teaterrummet med publikum på. Hvis det er særlig udviklede procedureregler i forhandlingerne mellem Danmarks Radio og teatrene eller snævre faggrænser, der skal overvindes, må dette ske. Det er simpelt hen et krav fra de interesserede borgere, som skal betale teaterstøtten såvel til det kgl. teater som til Danmarks Radio over licenserne, at man kan få et samspil, der kan give en god teateroplevelse, men samtidig også økonomisk kan være af værdi for udviklingen her i landet. Som sagt synes jeg, at den udsendelse, jeg nævnte, var meget positiv og nok kunne overvinde de betænkeligheder, som jeg ved at man særlig fra Danmarks Radio har haft over for dette problem.

Der er dog intet, der fuldt ud kan erstatte oplevelsen ved at gå i teatret. Dette gælder også for børnene, der bør møde det levende teater så tidligt som overhovedet forsvarligt. Der er med dette lovforslags behandling startet en grundig undersøgelse af teatret for børn og unge, og kulturministeren har nedsat et udvalg, der skal arbejde videre med dette vigtige spørgsmål. Jeg finder det betydningsfuldt, at emnet nu er fast afgrænset mod teaterstøtten, der omfatter professionelt teater for børn, bl. a. i modsætning til teater med børn, hvor der er tale om pædagogisk aktivitet. Jeg synes også, det er vigtigt, at der er enighed om ikke at genoplive Dansk Skolescene, men gennem en organisation formidle teatertilbud til skolerne. Det ville være forkert, om en sådan pædagogisk organisation gav sig af med at producere teater eller at søge teatret tildannet efter bestemte pædagogiske principper. Eksperimenterende teater med børn er en

fritidsaktivitet, som hører under fritidsloven, som også i mange tilfælde kan bruges af amatørteatret.

De små teatre, særlig de, der eksperimenterer med teaterkunsten, er stærkt omdiskuteret. Folketingsudvalget har besøgt nogle af disse. Det er min opfattelse, at behovet for sådanne teatre vil være stigende både af hensyn til teaterkunstens udvikling og for publikum, der i disse teatre kan opleve en særlig intens atmosfære. Nogle af disse teatre beskæftiger sig med politik, og intet bør da være fremmed for den uafhængige teaterkunst, men det er måske rigtigt at pege på urimeligheden i at støtte teaterformer, der agiterer for vold eller terror, eller som er ude på at omstyrte det demokratiske samfund, vi lever i, med vold.

Jeg skal kort bemærke, at der er lagt op til en tilfredsstillende ordning for det turnerende teater, der er så vigtigt for at bringe teateroplevelsen ud til alle egne af landet. Nogle af de største fremskridt ved denne lov er, at selv øde områder i landet med det tilskud, der kan gives, kan få den oplevelse, som den levende teaterkunst betyder for den enkelte.

Derefter vil jeg gerne gøre nogle enkelte bemærkninger om statens teaterskole lidt på linje med dem, som hr. Niels Matthiasen er kommet med. Det er da ganske klart, at teateruddannelsen befinder sig i et tidehverv, og vi må ved revision af teaterloven om 2-3 år drøfte på ny, om den rigtige form er fundet med oprettelsen af statens teaterskole. Hr. Niels Matthiasen nævnte, at der er to skarpt adskilte grupper inden for teaterverdenen, hvoraf den ene gruppe er tilhænger af teaterskole under den form, den nye teaterskole, vi har fået, står for, mens den anden er tilhænger af, at man får uddannelsen på teatret. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg er tilhænger af den sidste form, selv om jeg efter det besøg, vi har været på, og ud fra det materiale, vi har fået om teaterskolen, er knap så negativ over for den, som jeg var ved første behandling. Men jeg vil ligesom hr. Niels Matthiasen sige, at resultatet af denne uddannelse må vi vente med at vurdere, til de første hold er færdiguddannet og vi har set dem i virkelig aktivitet på en scene. Jeg tror alligevel, at dette at blive uddannet i teatermiljøet med det ansvar, den pligtfølelse, som